

[Marie Hjelmer.]

Vidne til en saadan Enstemmighed som den, der har givet sig til Kende ved Behandlingen af Forslaget vedrørende denne Konventions Ratifikation. Jeg husker andre Tilfælde, hvor vi Aar efter Aar har behandlet lignende Forslag vedrørende Ratifikation af en Konvention, der, saa lidt som denne, krævede nogen Ændring i vor hjemlige Lovgivning. Saa meget mere maa man glæde sig over, at dette Forslags Skæbne har været blidere end de andres. Jeg anbefaler hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 135).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det høje Folketing med aldeles overvældende Majoritet. Sagens Forhistorie er jo temmelig gammel; der har i mange Aar været forhandlet mellem Hovedorganisationerne om disse Spørgsmaal. Ved § 3 i Loven af 31. Januar i Fjor, den saakaldte Lockout-Lov, bestemtes det, at der under Statsministerens Ledelse skulde nedsættes et Udvalg til at foretage en Gennemgang af de bestaaende Love og Regler for Bilæggelse af Arbejdsstridigheder og tilvejebringe Forslag til Forelæggelse for Rigsdagen i indværende Samling. Udvalget afgav en Beretning, der er aftrykt som Bilag til Lovforslaget. Der var visse Ting, som Udvalget var enigt om, og som ikke har været særlig fremdraget under Forhandlingerne, men som jeg dog lige skal nævne, da det altsaa ændrer den nugældende Lov.

Det første Spørgsmaal vedrører § 2, Stk. 3, der nu bestemmer, at Forligsinstitutionen er berettiget til af enhver Arbejdsgiverorganisation eller Virksomhed og Arbejderorganisation at forlange sig tilsendt

Eksemplarer af kollektive Overenskomster. Der er indføjet Ordet „Virksomhed“, og det er særlig sket af Hensyn til, at der ogsaa kan opstaa Konflikt mellem en Arbejderorganisation og en anden Part end just en Arbejdsgiverorganisation.

Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa Ændringen i § 3, Stk. 1. Hidtil har det været saadan, at Forligsmanden kun kunde tage sig af opstaaende Stridigheder, naar han tillagde dem større samfundsmæssig Betydning. Udtrykket „større“ er gaaet ud.

Endvidere foreslog Udvalget to Ændringer til § 7. Den første gaar ud paa, at enhver Afstemning om et Mæglingsforslag skal foregaa hemmeligt og skriftligt, og den anden gaar ud paa, at Stemmeresultaterne ikke maa offentliggøres eller meddeles, før Forligsmanden har offentliggjort Hovedresultatet. Som Følge af disse nye Bestemmelser er der endelig i § 10 indsat nogle Straffebestemmelser, som for øvrigt er yderligere skærpet under Forhandlingerne i Folketinget.

Det, jeg nu har nævnt, er ikke særlig vigtige Spørgsmaal. De to afgørende Spørgsmaal, om hvilke man ikke naaede til Enighed i Udvalget, men som man altsaa nu under Folketingets Forhandlinger er enedes om, drejer sig om Afstemningsreglerne og om den saakaldte Sammenkobling. Der har i den senere Tids Arbejdsstridigheder vist sig stærk Tendens til en Sammenkædning af de enkelte Organisationers Forhold i Forbindelse med, at Konfikterne har været af vidtrækkende Karakter, saaledes at det set fra et Samfundssynspunkt er blevet af større og større Betydning at naa til forligsmæssig Afgørelse og til Afstemningsregler, som var mere betryggende end de hidtidige. Et af Partierne, nemlig Det radikale Parti, har ment, at tvungen Voldgift ved samme Lejlighed burde indføres som den sidste Udvej, hvis man ikke paa anden Vis kunde tilvejebringe betryggende Foranstaltninger. Men bortset fra, at ingen af de store Organisationer kan tilslutte sig tvungen Voldgift, har Regeringen heller ikke ment at kunne stille Forslag herom ud fra de Erfaringer, som man i den sidste halve Snes Aar har gjort i de Lande, hvor tvungen Voldgift har været indført, og man har da fra Det radikale Partis Side, selv om man ikke, saa vidt jeg forstaar, har følt sig overbevist om Rigtigheden af Modargumenterne, ikke ment i Øjeblikket at burde sætte ind med Krav om at faa gennemført Ændringsforslag herom.

Med Hensyn til Afstemningsreglerne er der Bestemmelsen i § 7, som jeg ikke